

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۳/۱۱

دوکتور محمد عثمان تره کی

د دیورند ترون د حقوقی اړخ لنډ تاریخ

«لاندنی مقاله د نړیوالو حقوقو پر بنسټ، د دیورند ترون ارزونې په هکله خورا ارزښتناکه منځپانګه لري، چې کلونه مخکې خپره شوي وه. د موضوع د مبرمتوب له کبله، ما د لیکنې د بڼې له سمون وروسته له تره کی صاحب څخه هیله وکړه، چې لیکنه یو ځل بیا د خپل نظره تیره کړي. هغه دا مهرباني وکړه او بیا یې راته ولیکل: پر متن باندې له سره کتنه وشوه، په وروستیو کرښو کې یې لږ څه سمون راوستل شو. هیله لرم، چې په مناسب مقصد د استفادې وړ وگرځي.»

(محمد یوسف صابر ساپی)

د نړۍ نقشې په مخ د افغانستان د اوسنیو پولو له تثبیت څخه نږدې یوه پیرۍ تیریري. د افغانستان د پولو په ټاکنه کې د روسانو او انگریزانو استعماري غرضونو په کافي اندازه ځای درلود. که د دیورند کرښه (په ۱۸۹۳ م کال) کې د افغانستان د نورو پولو سره پرتله کړو، نو دغه تریخ واقعیت په ډاګه څرګندیري، چې د کرښې په غزولو کې هیڅ بشري، جغرافیایي او حقوقی ملاحظات په نظر کې نه دي نیول شوي.

هره څومره چې د دیورند د موافقه لیک له نیتې څخه لیری کیږو په هماغه اندازه، د مسألې سیاسي او دیپلوماتیک اړخ، د افغانستان په ګټه پیاوړی کیږي او ورسره د افغاني واکمنانو له خوا د دیورند کرښې په خلاف د احتجاج او اعتراض سیاسي ظرفیت او امکانات زیاتیري. د دیورند موافقه لیک څخه (۱۱۴) کاله تیریري. پدغه موده کې د افغانستان د (۱۸) حکومتونوله جملې څخه (۴) لومړنیو حکومتونو، د باندنی ګواښ او فشار لاندې د دیورند کرښه منلې وه او (۱۴) نورو حکومتونو د هغې په وړاندې په رسمي یا غیر رسمي توګه اعتراض او احتجاج بنودلی دی. د دیورند قضیې د افغانستان په بهرني سیاست کې ډیرکله غوره ځای لرلی دی.

د دې ټولو سره سره، انگریزانو د نړیوالو حقوقی تعاملاتو په خلاف، د افغانستان خپلواکي د افغاني چارواکو له خوا د دیورند کرښې د منلو پورې وتړله. د (۱۹۲۱م) کال د کابل موافقه لیک، چې د بریتانوي هند او امانی حکومتونو تر منځ لاسلیک شو، په (۲) ماده کې راغلي دي: «دواړه خواوې د هند او افغان پولې په هغه شان، چې د راولپنډی د (۱۹۱۹م) کال د اګست (۸) نیتې موافقه لیک په (۵) ماده کې څرګند شوي وو، مني.»

په هند کې د انگریزي حکومت د نسکوریدو وروسته او د پاکستان د جوړیدو دمخه، د پښتنو په سیمه کې، رامنځته شوي وضعې د دیورند ترون فسخ کولو غوښتنه کوله، وضع دا ډول وه:

- - په پښتونخوا کې د خان عبدالغفار خان په مشرۍ، د انگریزانو څخه د پښتنو د آزادی غوښتنې غورځنګ خپل اوج ته رسیدلی ؤ؛
- په « بنو » کې لویه جرګه جوړه شوه او د پښتونخوا مستقل دولت د جوړیدو پریکړه یې وکړه؛
- د پښتونقومي جرګو استازو د کابل حکومت څخه د دیورند موافقه لیک د لغوه کولو جدي غوښتنه کوله.

همدغه وضعه د دې باعث شوه، چې د لومړي وزیر شاه محمود خان حکومت د دیورند ترون په یو اړخیزه توګه باطل اعلان کړي. د شاه محمود خان حکومت د (۱۹۴۷ م) کال د جولای په (۳۱) نیټه، خپل دریځ د بریتانوي بهرنیو چارو وزیر ته، د یوې اعلامیې په ترڅ کې وړاندې کړ. د افغاني حکومت نوموړی دریځ د نړیوالو حقوقی موازینو سره بشپړ سمون درلود. « هر دولت حق لري په خپله خپلې ګټې وټاکي او ساتنه یې وکړي. یو دولت کولای شی پخپل مسئولیت سره، په یو اړخیزه توګه بل لوري ته د یو یادښت په استولو سره، هغه ترون ملغا اعلان کړي، چې ورڅخه زیانمن کیږي.»

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۷

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: د لیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

په (۱۹۴۷م) کال کې د پاکستان رامنځته کېدو وروسته، د پاکستان د دولت مشر محمد علی جناح او د افغانستان د استازي نجيب الله ترواياتو تر منځ په کراچي کې يو تړون لاسليک شو، په نوموړي موافقه ليک کې د آزادو قبایلو سيمه له صوبه سرحد او بلوچستان څخه جلا وگڼل شوه. د علی جناح د مړينې وروسته، خواجه نظام الدين د پاکستان نوي دولت مشر د مخکنی موافقی څخه څرگنده سرغړونه وکړه. د افغانی حکومتونو سربيره، د (۷) دورې ملي شورا هم خپل دريځ، د (۱۹۴۹م) کال په جولای کې په څرگنده توگه د ډيورند تړون په خلاف، اعلان کړ.

د ډيورند تړون د نړيوالو حقوقو په رڼا کې ۱:

تر هر څه دمخه بنايي يادونه وکړو، چې افغانستان هيڅ کله هم د بریتانیا مستعمره هيواد (colonie) نه و، بلکې تحت الحمايه هيواد (protectorat) و. په همدې بنسټ، د ډيورند تړون حقوقی باور هغه وخت په درسته توگه ارزولی شو، چې:

- له يوې خوا، د نړيوالو تړونونو د لاسليک کولو عمومي پروسيجر (طرز العمل) په نظر کې ونيسو؛
 - او له بلې خوا، د بين المللی تړونو د اعتبار حقوقی معيارونه (اصول) په پام کې وساتو.
- دغه دواړه: حقوقی پروسيجر او حقوقی معيارونه مور ته د ډيورند تړون د حقوقی ارزونې بڼه وسيله په لاس راكوي.

د دولتونو ترمنځ د تړونو د لاسليک عمومي پرو سيجر:

۱- د دولتونو ترمنځ تړون د دواړو هيوادونو د صلاحيت لرونکو استازو له خوا لاسليک کيږي. دهر هيواد د اساسي قانون له خوا د خپل دولت استازي ته دغه واک ورکول کيږي. نړيوال حقوق پوهان پدې باور دي، چې د اساسی قوانينو ضوابط په بين المللی حقوقی نظام کې بشپړ نفوذ لري، آن تر دې چې د يو هيواد د اساسی قانون د حکمونو، نه مراعات د تړون د باطل کيدو لامل گرځيدی شي.

اوس راځو دې ته، چې ايا د ډيورند تړون په لاسليک کولو کې د دولتونو ترمنځ د دا ډول تړونونو د حقوقی طرز العمل دا شرط په ځای شوی دی که نه:

الف - د ډيورند تړون د بریتانوي هند د باندینيو چارو وزير (ډيورند) او د افغانستان امير (عبدالرحمان) تر منځ لاسليک شوی دی.

امير عبدالرحمان مطلقه پادشاه و او اصلاً د اساسي قانون سره آشنا نه و. لدې کبله هغه د کوم اساسي قانون د حکمونو له مخې، د افغانستان د خلکو استازيتوب او د تړون د لاسليک صلاحيت نه در لود.

ب - دغه مطلقیت د افغانستان په د ننه کې مطرح و. د هيواد بهرنی سياست د انگریزانو تر کنترول لاندی و. له همدې کبله د ډيورند تړون په پروسيجر کې د امير حقوقی او سياسي باور د انگلستان د هند مستعمره هيواد د يو وزير يعنی ډيورند سره په يوه کچه کې واقع و. لدې کبله د ډيورند تړون د نړيوالو حقوقی پروسيجر له مخې، د دولتونو تر منځ کوم تړون نه شي گڼل کيدلی.

۲- د دولتونو ترمنځ تړون بايد د خلکو د استازو له خوا په پارلمان کې تصويب شي:

له يوې خوا، داسې کوم سند، چې د ډيورند تړون د انگلستان د عوامو مجلس له خوا تصويب شوی وي، په لاس کې نه شته؛ د بلې خوا، په افغانستان کې هغه وخت پارلمان موجود نه و، په داسې صورت کې چې د موافقه ليک د نيټې څخه دمخه، لږ تر لږه د يوې نيمې پيړۍ راپدې خوا، لويه جرگه موجوده وه. د تحت الحمايه افغانستان امير جرأت ونه کړ، چې د ډيورند تړون موضوع لويې جرگې ته وړاندې کړي، لدې پيړۍ، چې د استازو له هر ورو مخالفت او مقابلی سره مخامخ کيږي.

پدې ډول، د ډيورند تړون د لاسليک بهير، د يو حقوقی منل شوی تړون د عمومي پروسيجر د دويم شرط سره هم برابر نه دی؛

۳ - تړون بايد د هيواد د عالی ترين مقام يعنی د دولت رئيس له خوا ومنل شي. دا يواځينی شرط دی، چې په پدې تړون کې په ځای شوی و.

۴- تړون بايد د هيواد په رسمي جريده کې خپور شي. دغه تجویز د تړون د انفاذ معنی ورکوي. هغه وخت افغانستان منظم دولتي نظام نه درلود. پدې بنسټ، دغه کار هم تر سره نه شو، عامه ولس د تړون له محتوياتو څخه بې خبره پاتې شو. اوس تاريخ پوهان پدې برخه کې، چې ايا امير عبدالرحمان د تړون انگليسي او دري دواړه متنونه او ورسره مل نقشه ټول لاسليک کړي دي که نه، هم نظره نه دي. ځينې څيړونکي نظر څرگندوي، چې گني امير عبدالرحمان د موافقه ليک د دري متن سره مل نقشه باندی لاسليک ندی کړی او د موافقه ليک په متن کې د دواړو هيوادونو تر منځ

د پولې کلمه هم نه ده ذکر شوې. پدې ډول، د ډيورنډ تړون په لاسليک کولو کې د دولتونو ترمنځ د تړون تړلو څلورم شرط هم نه دی په ځای شوی.

۵ - د دولتونو ترمنځ تړون بايد د دواړو دولتونو له خوا د نړيوالو سازمانونو (چې وروسته جوړ شول لکه جامعه ملل يا ملگرو ملتونو) د تړونونو په اړشيف کې ثبت شي. د ډيورنډ تړون په برخه کې دغه عمليه نه ده تر سره شوې. ۲. پدې توگه، د دولتونو ترمنځ د يو اعتبار وړ بين المللي تړون د طرز العمل د پنځو شکلي شرطونو څخه، د ډيورنډ موافقه ليک په بهير کې، يواځې يو فرعي شرط په ځای شوی دی او څلورنور بنسټيز شرطونه نه دي په ځای شوي. په دې ځای کې بنايي يادونه وکړو، چې د يو مستعمره هيواد کورنۍ او بهرنۍ اداره مخامخ د بنکيلاک گر دولت په لاس کې وي، په داسې حال کې، چې يو تحت الحمايه هيواد خپلې کورنۍ چارې په خپله اداره کوي، اما بهرني امنيتي چارې او د بهرني سياست واگې يې د استعماري دولت له خوا اعمال کيږي. لدې څخه څرگنديږي، چې د ډيورنډ تړون د دواړو خواوو: د بریتانوي هند او د تحت الحمايه افغانستان د بهرني سياست واک د انگرېزي حکومت په لاس کې ؤ. لدې کبله د دوو مستقلو دولتونو ترمنځ د تړون هيڅ ډول حيثيت نه لري. د يو بين المللي تړون اعتبار يواځې د حقوقي شکلياتو رعايت سره نه دی تړلی. د دې اعتبار له پاره نور معياريونه (اصول) هم ورسره مل وي، چې په لاندې ډول ورته اشاره کيږي:

د نړيوالو تړونونو د حقوقي اعتبار بنسټيز اصول:

د دولتونو ترمنځ يو تړون د نورو حقوقي پدېدو په څير، هغه وخت دوامداره حقوقي اغيزلري، چې د اعتبار وړ وي. د يو نړيوال تړون اعتبار په درې غوره اصولو ولاړ وي:

- ۱ - د تړون لاسليک کونکي بايد د تړون تړلو اهليت او صلاحيت ولري يعنې لاسليک کونکي بايد د نړيوال حقوقي بهير غړی وي، يواځې دولتونه او بين المللي موسسې د نړيوالو حقوقي پروسو لويغاړي دي؛
 - ۲ - د تړون د موضوع مشروعيت د نړيوالو تړونونو د اعتبار غوره اصل دی. د دولتونو ترمنځ د تړون موضوع بايد مشروع وي. غير مشروع مسئله د مثال په ډول، د زړو وسلو صادرات د يو نړيوال تړون موضوع نه شي کيدلی.
 - ۳ - خپل اراديت د نړيوالو تړونونو بل بنسټيز اصل دی. د تړون لاسليک کونکي بايد په خپله اراده کې خپلواکه وي. آزاده اراده د لاسليک کونکو د بشپړ رضابت بنکارندوی دی.
- اوس د نړيوالو تړونونو د پورتنیو درې غوره اصولو په رڼا کې، د ډيورنډ موافقه ليک حقوقي اعتبار، تر څيرني لاندې نيسو:

د اهليت او صلاحيت اصل: د ۱۹۶۹ م کال د ويانا کنوانسيون د (۶) مادې له مخې، په نړيوالو حقوقي کې، يواځې يو خپلواک دولت او يو بين المللي اداره، د بين المللي حقوقو د متصدي په توگه د بين المللي تړون د لاسليک کولو حق لري.

د بين المللي حقوقو ټول پوهان پدې نظر دي: « کله چې يو هيواد تحت الحمايه (پروتکتورات) وي، يواځې حامي دولت (پروتکتور) د بين المللي تړون د انعقاد حق او صلاحيت لري. » پدې اړه تاريخي مثالونه زيات دي. د مثال په توگه، کمبوديا په ۱۹۴۹ م کال کې د فرانسې تحت الحمايه ؤ. په همدغه کال کې فرانسې د حامي (پروتکتور) دولت په څير، د تابلند سره د کمبوديا د پولو ټاکلو په مورد يو تړون لاسليک کړ.

د امير عبدالرحمان په وخت کې افغانستان د بریتانیا تحت الحمايه هيواد ؤ. د هيواد د بهرني امنيت او باندني سياست اداره، د انگرېزانو په لاس کې وه. يواځې انگرېزانو د بين المللي تړون د انعقاد حق او صلاحيت درلود. افغاني تحت الحمايه دولت د بين المللي تړون د انعقاد حق څخه بې برخې ؤ. دغه واقعيت، چې انگرېز او تزاري روس په ۱۸۷۳، ۱۸۷۷ او ۱۸۹۵ م کلونو کې د افغانستان د شمالي پولو په تعيين کې رول درلود، دا ثابتوی چې هيواد په خپل بهرني سياست کې د انگرېزانو استعماري حکم لاندې او يو تحت الحمايه دولت ؤ. « د پولو په اړه د انگرېزانو او روسانو له خوا يو شمير هياتونه، په بيلو بيلو موخو، ټاکل شوي وو. لومړی پلاوی د دواړو هيوادونو د بهرنيو چارو وزيرانو (لارډ کرينويل او پرنس گورچکوف) په کچه جوړ شوی ؤ. په دويم پلاوی کې انگرېزي استازی (چارلس پت) او روسی استازی (کاپيتان کامروف) وو. » ۳.

ددې ټولو واقعيتونو څخه دا جوتيري، چې د امير عبدالرحمان تحت الحمايه دولت د يو بين المللي تړون د لاسليک کولو حق نه درلود.

د تړون د مشروعيت اصل: د ۱۹۶۹ م کال د ويانا کنوانسيون په (۵۳) ماده کې راغلي دي: « هغه تړون، چې د انعقاد په وخت کې د بين المللي حقوقو د عمومي موازينو سره په تضاد کې قرار ولري، باطل شميرل کيږي. » دغه موازين په مجموعي توگه د نړيوالې ټولني له خوا منل شوي او تر هغه وخته پورې، چې نوي حقوقي اصول د

هغو ځای ناستې شوي نه وي، اعتبار لري. د ډيورنډ موافقه لیک موضوع د پولو تثبیت و. پدې اړه د تړون مشروعیت تر سوال لاندې نه راځي.

د تړون د لاس لیک کونکو خپل ارادیت: هغه لاملونه، چې د لاس لیک کونکو په خپلواکه اراده آغیز اچوي او د یو تړون د بطلان سبب ګرځي، د کورنیو حقوقو څخه بهرنیو حقوقو ته لار موندلې ده، دا دي:

- تیر وټنه،
- دوکه،
- اجبار،

نوموړي سببونه هر یو کولای شي، چې د لاس لیکونکو بشپړ رضایت او خپلواکه اراده تر سوال لاندې راولي او په وروستي تحلیل کې د تړون د بطلان لامل وګرځي. د یو تړون د بطلان د پورتنیو درې ګونو علتونو څخه، **دوکه** (غین) او **اجبار** (خشونت) د ډيورنډ تړون په اړه مطرح دي.

الف - غبن یا دوکه: په بیلو بیلو ډولونو رامنځته کېدای شي: په نړیوالو حقوقو کې بدی یا رشوت هم د دوکې یو ډول ګڼل کېږي. د بدې ورکولو موخه - د بدو ورکونکي په ګټه د تړون اړول دي. د ۱۹۶۹م کال د وینا کنوانسیون په (۵۰) ماده کې بدې د لاسلیک کونکو د آزادې ارادې، چې د تړون بنسټیز اصل دی، د سلېولو لامل ګڼلې دي. د ډيورنډ په موافقه لیک کې د مستر ډيورنډ له خوا افغاني لوري ته په برېښه توګه د مستمري په نامه، د بدو ورکولو اشاره شوی ده. د ډيورنډ تړون په (۷) ماده کې راغلي دي: «د هند دولت د هند په وړاندې د امیر حسن نیت ته هرکلی وایي او نوموړی ته اجازه ورکوي، چې خپل د اړتیا وړ وسلې د هند له لارې تر لاسه کړي... بر سیره پر دې، د معاملي په برخه کې د امیر دوستانه دريځ له کبله، د هند دولت د امیر مستمري د (۱۲) لکه روپيو څخه (۱۸) لکه روپيو ته زیاتوي.»

ب - اجبار او تشدد: که په هر ډول سره، د تړون لاسلیک کولو په بهیر کې، د یو دولت د استازی یا پخپله د دولت په وړاندې موجود وي، د تړون اصولیت له ریښې څخه باطلوي. د وینا کنوانسیون په (۵۱) ماده کې راغلي دي: «هر هغه تړون، چې د یو دولت پر استازی باندې د ګواښ او فشار په وسیله وتړل شي، هیڅ ډول حقوقی آغیز نشي لرلی او بالکل باطل ګڼل کېږي.» په بین المللی حقوقو کې د پخوا زمانې راهیسي، د تړون د انعقاد په بهیر کې، پرېل دولت باندې هر ډول نظامي، سیاسي یا اقتصادي فشار، د تړون د بطلان لامل ګڼل شوی دی او په لاتینی اصطلاح «لاکس لاتا» افاده شوی دی. د وینا کنوانسیون په (۵۲) ماده کې نوموړی حقوقی حالت داسې بیان شوی دی: «هر هغه تړون، چې د ګواښ یا زور پکارولو پر بنسټ باندې تصویب شوي وي او د ملګرو ملتونو په منشور کې د منل شوو بین المللي حقوقي اصولوسره مخالفت ولري، باطل اعلانېږي.»

د تاریخ په اوږدو کې داسې تړونونه، چې د زور او زر له لارې تصویب شوي او بیا باطل اعلام شوي دي، خورا زیات دي:

- په ۱۹۰۵م کال کې جاپان (سیول) اشغال کړ او کوریایي استازی یې دیته اړ کړ، چې یو تحت الحمایه تړون ته غاړه کېږدي. تړون سره له دې، چې (۴۰) کاله تر اجرا لاندې و، په (۱۹۴۵) م کال کې د جاپان د ماتې وروسته باطل اعلام شو.

- په ۱۹۳۹م کال د مارچ په ۱۵ د چکوسلواکیا ولسمشر (هاشا) او د هغه د باندنیو چارو وزیر، د هنلری آلمان تر فشار لاندې دیته اړ شو، چې د یو تحت الحمایه تړون په چوکات کې، (بوخوم) او (موراوی) آلمان ته وسپاري د آلمان له ماتې وروسته، نوموړی تحت الحمایه تړون لغوه او نوموړی ایالتونه بیرته چکوسلواکیا پورې وتړل شول. د نورنبروک نظامي محکمي هم، د ۱۹۴۶م کال د اکتوبر په (۱) نیټه، د یو حکم په بنسټ، د نوموړی تړون بطلان سره خپل موافقت څرګند کړ.

- په ۱۹۴۱م کال کې کمبودیا، چې د فرانسې تحت الحمایه دولت و، د جاپان تر نظامي فشار لاندې دې ته اړ شو، چې تایلند سره د پولو تثبیت په اړه یو تړون لاسلیک کړي. نوموړي تړون د کمبودیا ځمکنی بشپړتیا سخته تاوانی کړي وه. په نړیواله جګړه کې د جاپان له ماتې وروسته، فرانسې اعلام وکړ، چې دا تړون د نظامي ګواښ تر فشار لاندې تړل شوی و او د تحت الحمایه نظام سره یو ځای لغوه دی.

امیر عبدالرحمان د ډيورنډ تړون لاسلیک کولو په وخت کې د سختو نظامي یرغلیزو ګواښونو سره مخ و: د بریتانوي هند حکومت په بیړي، د اورګاډي کرښه د چمن څخه کندهار او د پېښور څخه خیبر لوري ته غزوله او په کوپټه کې یې په عسکری مانورونو لاس پورې کړی و. که د یو تړون د بطلان نور فکتورونه هیڅ په پام کې هم ونه ساتو، یواځې

پر امير باندې د افغانستان د نظامي اشغال فشار كفايت كوي، چې د ډيورنډ تړون خپل مشروعيت له لاسه ورکړي او باطل وگنل شي. ۴

د نړيوال تړون نسبیت (Relativity):

په لاتيني حقوقي دود کې د تړون نسبیت په دې ډول څرگند شوی دی: د دوو خواوو ترمنځ « يو تړون د دريمني يا ثالث له پاره کومه وجيبه او حق نه زيږوي » («Pacta tertia nec nocent nec prosunt»). پدې مورد زيات تفصيل پکار دی ځکه، چې د ډيورنډ موافقه ليک د افغانستان او پاکستان ترمنځ نه، بلکې د تحت الحمايه افغانستان او حامی يا پروتکتور انگلستان تر منځ منعقد شوی و. پاکستان د ډيورنډ د موافقه ليک د انعقاد په وخت کې، له سره موجود نه و. نړيوالې قضايي ادارې پدې منفق دي- کوم تړون چې د دوو هيوادونو تر منځ لاسليک کيږي، پر دريمني هيواد باندې حقوقي اغيز نشي بڼدلی. پدې مورد کې مثالونه خورا زيات دي:

الف. د (۲۰) پيړۍ په سر کې، آلمان د پولينډ (اوت سيليزي) سيمې باندې دعوه وکړه. د (بين المللي عدالت نړيوال ديوان) په ۱۹۲۶ م کال د می په ۲۵ نيټه په خپل ۷ نمبر حکم کې داسې تجویز وکړ، چې: «يو تړون يواځې لاسليک کونکو دولتونو ته حق او مکلفيت ورکولی شي، ثالث دولت ته هيڅ ډول حق او مکلفيت نه شي ورکولی. د (عدالت بين المللي ديوان) هم نوموړي پريکړه تاييد کړه؛

ب. د ۱۹۵۵ م کال د جولای په ۲۷ نيټه د يوې الوتکې د غورځيدو پيښې، د بلغاريا او اسرائيلو تر منځ شخړې رامنځته کړې، د عدالت بين المللي ديوان پدې هکله داسې حکم وکړ، چې د ديوان د اساسنامې د ۲۶ مادې پر بنسټ، هيڅ تړون د يو ثالث دولت په اړوند حقوقي اثر نه لري.

په نړيواله کچه، په بيلو بيلو قضيو کې د (بين المللي عدالت نړيوال ديوان) او د (عدالت بين المللي ديوان) پريکړې هميشه د نسبیت اصل پر بنسټ ولاړې وې.

د تاريخ په بهير کې، د دولتونو د اړيکو پراتيک هم، چې د ډيپلوماسي او اعلاميو له لارې افاده کيږي، د تړونونو د نسبیت د پرنسب تاييد بڼي؛

ج. د ۱۹۴۵ م کال د فبروري په (۵) نيټه، د فرانسې ولسمشر جنرال دوگول د (يالتا) کنفرانس د جوړيدو په وړاندې وويل: «فرانسه ځان د هغو تړونونو، چې د خبرو اترو په جريان کې يې گډون نه درلود، د اجرا مکلف نه گڼي». همدارنگه په نړيوالو تړونونو کې د نسبیت اصل د تاييد په بنسټ، د ۱۹۷۵ م کال د اکتوبر د ۱۴ نيټې د (بن) په اعلاميه کې راغلي دي: «فرانسه، انگلستان، شمالي آيرلنډ او امريکا په ډاگه اعلاموي، چې د دوی تر منځ تړل شوی تړونونه پر هيڅ ثالث دولت باندې حقوقي اثر نشي اچولی.» په پای کې، همدغه د محتوا ډک، مخکنی حقوقي دود او دستور، د ويانا کنفرانس د اعلاميې په ۳۴ ماده کې، داسې سجل وموند: «يو تړون د ثالث دولتونو په اړه هيڅ حق او وجيبه نشي رامنځته کولی.»

د ټولو پورتنیو توضيحاتو څخه دا په ډاگه څرگنديږي: د ډيورنډ تړون استعماري توطيه، چې اصلی اړخونه يې تحت الحمايه افغانستان او حامی يا پروتکتور انگلستان دي، له نيکه مرغه، د پاکستان دولت د حقوقو څخه بهر پاتې کيږي. لدې کبله، د ډيورنډ موافقه ليک پاکستان دولت ته هيڅ حق او وجيبه نه په برخه کوي.

د دولتونو وراثت:

د ۱۹۷۸ م کال د ويانا کنوانسيون په (۱۵) ماده کې راغلي دي: «په عادي او عمومي حالاتو کې کله، چې يو دولت د بل دولت ځای نيسي، وارث دولت د مخکنی دولت د حقونو او وجايبو د ميراث مستحق گنل کيږي.» دلته غوره سوال دادی چې آیا هغه دولت (لکه پاکستان)، چې داستعماري دولت له منځه تگ وروسته، نوی رامنځته کيږي، د هغه تړون، چې د استعمار د واکمنۍ له خوا منعقد شوی و، يو اړخ شميرلی شو؟ دلته موضوع د لاندینيو موضوعاتو د طرح کيدو له کبله پيچلی کيږي:

- د نوی دولت د خپلواکۍ (سوورته) څرنگوالی؟ - د هغو دولتونو، چې استعماري دولت سره يې تړونونه لرل، د حقوقو خوندي ساتل؛

- په څو اړخيزو تړونو کې، د بين المللي ټولنو د گټو تامين.

- «عمومی قاعده داده، چې د بنسټيلاک د واکمنۍ څخه راپاتې نوی دولت د مخکنی دولت د معاهداتو په وړاندې، د دريمني دولت حيثيت لري او د تړونونو د امتيازاتو او احياناً د وجايبو څخه گټه نشي پورته کولای. په بل عبارت کله، چې د يو تړون يو اړخ له صحنې څخه حذف کيږي، تړون د خپلې پشتواني څخه بهرې برخې کيږي او جنساً له منځه ځي.» ۶

د بيلگې په توگه، د عدالت بين المللي ديوان په ۱۹۹۷ م کال د سپتامبر د (۲۵) نيټې په خپل حکم کې - هغه تړون، چې

په ۱۹۷۷م کال د «دنیوب» سیند د شاوخوا ۲۰۰۰ ګردو د ویش په هکله، د چکوسلواکیا او هنګري تر منځ لاسلیک شوی ؤ، لدې کبله چې د سلواکیا نوي جوړ شوي دولت په تاوان ؤ، لغوه اعلام کړ.

د پورتنیو توضیحاتو څخه داسې څرګندېږي: د پاکستان دولت چې د بریتانوي هند استعماري واکمني له نسکورېدو راوروسته جوړشو، د ډیورنډ موافقه لیک د مفاداتو څخه بی برخې پاتې کېږي. آن تر دې، چې د ډیورنډ د کرښې په سر باندې د آغزن سیم غزول هم، د نړیولو حقوقی موازینو په خلاف عمل دی او هلته د پاکستان دولت هر ډول تحریکات د بین المللي حقوقي قواعدو سلامتیا او بشپړتیا ته تاوان نشي رسولي.

د یو تړون د اجرا او تطبیق پروسیجر:

د دی له پاره، چې یو تړون عملی او تطبیقی بڼه غوره کړي، بیلابیل پروسیجرونه موجود دي:

الف - د یو ثالث دولت ضمانت: د مثال په ډول، امریکا په ۲۰۰۱م کال، د اسرائیلو او مصر تر منځ د تړون د تطبیق ضمانت په غاړه واخیست.

ب - د څارني بین المللي کمیسیون جوړیدل: داسې کمیسیون په ۱۹۵۴م کال کې د «ژنیو» د معاهدې په بنسټ، د لاؤس د ناپیلتوب موافقه لیک د اجرا په مقصد جوړ شو.

ج - د موقت بین المللي کنفرانس تدویر: دا ډول کنفرانس د ویانا د ۱۹۸۵م کال کې د مارچ په (۲۲) د ویانا کنوانسیون له خوا تجویز شوی دی. د -

د تحقیق کمیسیون: دا ډول کمیسیون د تړون د اړخونو څخه جوړېږي او د معاهدې د احکامو څخه د سرغړونو راپور جوړوي او بیا یې د عدالت نړیوال دیوان ته وړاندې کوي.

د ډیورنډ موافقه لیک د اجرا په اړه کوم ضمانت نه ؤ ټاکل شوی. بر خلاف د قراښو څخه څرګندېږي، چې موافقه لیک دهمغه لومړیو ورځو څخه تر اوسه پورې په عمل کې وجود نه لري، پدې معنی چې:

الف - مخکې له دینه، چې پاکستان د افغانستان له بې وسي څخه په ګټه اخیستو سره به یو اړخیز اقدام د کرښې په اوږدو کې آغزن سیم وغزوي، ولسونو د ډیورنډ د کرښې په دواړو خواوو کې بې پاسپورته تګ او راتګ کول.

ب - آزاد قبایل په بشپړه توګه د پاکستان په سیاسي او حقوقی نظام کې ندي جذب شوي. پدې برخه کې څو ځلي د پنجاب حکومت هلې ځلې د ناکامی سره مخ شوي دي. په قبایلي سیمو کې میشته پښتانه پوځ ته عسکر او حکومت ته مالیه نه ورکوي او خپل ملی هویت یې ساتلی دی.

ج - د پښتون ژغورني غورځنګ د حق غوښتنې اوسني بیساري تحریکات دا ثابتوي، چې یو جلا ملي، سیاسي، کلتوري او تاریخي هویت په تصنعی توګه، جبراً پاکستان پورې تړل شوی دی.

د - د تاریخ په اوږدو او په ځانګړي توګه د مقاومت او جهاد په وخت کې، د لر او بر ولسونو تر منځ جذباتی او عاطفی اړیکې د دې لامل شوي، چې د ډیورنډ کرښه په عمل کې له منځه لاړه شي.

نتیجه

الف - د حقوقو د «تپوری» له نظره، د ډیورنډ موافقه لیک د توجیه وړ بڼه نه لري. په «عمل» کې هم د نوموړی موافقه لیک اجرایی شته والی تر سوال لاندی دی.

ب - د ډیورنډ کرښه ګډه کرښه ده. پاکستان د افغانستان د موافقی پرته، حق نه لري د کرښې په جوړښت کې، چې په زیاتو سیمو کې هیڅ ندی تثبیت شوي، پخپل سر بدلون راوروي او یا د آغزن سیم په غزولو یا د ماینو په ایښودلو د هغې استقامت وټاکي. د ډیورنډ د کرښې په اوږدو کې د پاکستان اوسني تحریکات، د افغانستان په خاوره ښکاره تیری او افغان بې وسه لوری ته د جګړې اعلان ګڼلی شو.

ج - په اوس وخت کې افغانستان د یو تمثیلي، ملي، مرکزي حکومت لرلو څخه بې برخي دی. اوسنی افغانی حکومت چې بهرنی پوځونو له خوا ساتل کېږي، د هیڅ یوې ملي مسألې او په ځانګړي توګه د ډیورنډ موافقه لیک په برخه کې د هیچا سره، د معاملې د یو اړخ په توګه د دریدو حق نه لري.

د - اوسنی افغانستان د نړیوال ائتلاف تحت الحمایې لاندې شپې او ورځې تپروي او د باندني خپلواک، ملي سیاست څخه بی برخه ګڼل کېږي. د افغانستان په اوسنیو کرکچونو حالاتو کې، ځینې توطیه ګري کړی هڅې لري، د ډیورنډ موافقه لیک څخه د افغانستان په تاوان، د پردیو په ګټه، د یو سیاسي افزار په توګه ناوړه ګټه پورته کړي.

ه - د افغانستان او پاکستان تر منځ د نږدیوالي علایق په کافی اندازه موجود دي. دواړه هیوادونه باید په سیمه کې د متقابلې دوستي د مثال نمونه اوسي. د ډیورنډ کرښه ښایي، د دواړو هیوادونو تر منځ د لاریاتي همکارۍ او دوستي لارې پرانیږي او د بیلوالي لامل په توګه ونه پېژندل شي.

و - افغانستان او پاکستان د ډیورنډ کرښې په سر د اختلاف واقع بینانه او منصفانه حل له پاره ،ښایي یواځې او یواځې سیاسي اوسوله ایزی لارې چارې ولټوي . اوس مهال د موضوع د مطرح کولو وخت ندی .

پای

اخیستځایونه:

- ۱- بین الملل عامه حقوق،پاریس، ۲۰۰۲م کال، ۲۱۱-۲۱۲ پاڼې، Patrick Daillier
- ۲-بین الملل عامه حقوق،پاریس، ۲۰۰۲م کال، ۱۹۳ پاڼه، Patrick Daillier
- ۳-بین الملل عامه حقوق،پاریس، ۲۰۰۲م کال، ۱۹۱ پاڼه، M.Martin
- ۴-بین الملل عامه حقوق،پاریس، ۲۰۰۲م کال، ۱۹۳ پاڼه، Patrick Daillier
- ۵-کوریا او جاپان ،پاریس، ۱۹۱۰م کال، ۵۳۶-۵۵۳ پاڼې; V.Peringaquet
- ۶-نړیوالې اړیکې وپاریسو ۱۹۹۲م کالو ۴۷۰ پاڼه Moreau Defarge

د پاڼو شمیره: له ۷ تر ۷

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څېر و لولئ